

Vykort från Påskön - Isla de Pascua - Rapa Nui

Moierna på Rano Raraku 5

(IslaPascua2005_18.pdf)

Dessa fantastiska stengubbar! Här behövs knappt kommentarer. De är egentligen helt onödiga. Det är bara att titta och njuta!

Högst upp lite till höger i denna bild ligger "jätten". Till vänster kan man se ytterligare en moai, vars nästipp sticker upp ur berget.

Närmast står "Heyerdahls utgrävda", men de två moaierna närmast Anita och som hon tittar på har jag sparat till allra sist. Det är något alldeles extra med dom och de är värda flera bilder. Jag vet inte alls hur långa dessa är under marken men om dom har samma proportioner som den närmaste i bilden bör dom också vara runt 8-12 m långa.

Titta länge och långsamt! Så här har dom stått i flera hundra år.

Dessa två moaier är utan tvekan de mest fotograferade på Rano Raraku och denna vy är nog den mest klassiska. Särskilt den till höger (eller båda) finns på många bokomslag, vykort, reklamblad, affischer, osv. osv. Helt klart är det något särskilt med dessa två. Jag döpte därför den högra till **NUMBER ONE**. Den till vänster fick då bli **NUMBER TWO**.

Vi var här två gånger, den första gången med en sight-seeing tur och en guide. På kvällen ett par dagar senare åkte vi hit ett par tre timmar före solnedgången och var alldeles ensamma på hela berget! Tänk att vi hade hela Rano Raraku för oss själva! Vi gick omkring och bara njöt eller rättare sagt förundrades. Vilken känsla. Det går inte att beskriva. Man kan ju inte påstå att stengubbarna verkade levande, men det kändes som att de inte var bara stenar.

De var något mer. De var inte några vanliga statyer precis. Kanske kände vi oss iakttagna. Det måste nog upplevas för att man skall förstå. Det kändes mycket märkligt och det slår nog allt som jag tidigare har sett och upplevt. I alla fall har det satt sig rejält i huvudet.

Fortsättning följer, men det roliga är slut